UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

D[omi]nica. x. p[ost] pe[n]. Jntro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

Neq₃ murmuraueritis: ſicut
qdã eoꝝ murmurauerũt ꝛ pe
rierũt ab exterminatore. Hec
aũt oĩa in figura ꝯtingebãt il
lis. Scripta ſũt aũt ad corre-
ptionẽ noſtraꝫ: in quos fines
ſecl'oꝝ deuenerũt. Itaq₃ q ſe
exiſtimat ſtare: videat ne ca-
dat. Tẽtatio vos nõ apprehẽ
dat: niſi humana. Fidelis aũt
de⁹ eſt q nõ patiet͛ vos tẽtari
ſup̃ id qđ poteſtis. Sed faciet
etiã cum tẽtatiõe ꝓuẽtuũ: vt
poſſitis ſuſtinere. Grad. Dñe
dñs noſter q̃₃ admirabile eſt no
men tuum in vniuerſa terra. ℣.
Quoniã eleuata eſt magnificen-
tia tua ſup celos. Alla. ℣. Eripe
me de inimicis meis de⁹ me⁹: ꝛ
ab inſurgentib⁹ in me libera me.
Scdm lucaꝫ. xix. caplo.
In illo tpe: Cũ appropin
quaret ieſus hierl'm: vidẽs ci-
uitatẽ fleuit ſup illã dicẽs: Q2
ſi cognouiſſes ꝛ tu. Et qdẽ in
hac die tua q̃ ad pacẽ tibi: nũc
aũt abſcõdita ſũt ab ocul' tuis
Quia veniẽt dies i te: ꝛ circũ-
dabũt te inimici tui vallo: et
circũdabũt te: ꝛ coãguſtabũt
te vndiq₃: ꝛ ad terrã ꝓſternẽt
te: ꝛ filios tuos q in te ſũt: ꝛ nõ
relinquẽt in te lapidẽ ſup lapi
dẽ: eo ꝙ nõ cognoueris tp̃s vi
ſitatiõis tue. Et igreſſus i tẽ-
plũ: cepit eijcẽ vẽdẽtes i illoꝛ

emẽtes dicẽs illis. Scriptũ ẽ
q2 dom⁹ mea dom⁹ orõnis eſt.
Uos aũt feciſtis illã ſpelũcaꝫ
latronũ. Et erat docẽs quoti-
die in templo dei. Offer. Iu-
ſticie dñi recte letificantes corda
ꝛ dulciora ſuper mel et fauũ: naꝫ
et ſeru⁹ tu⁹ cuſtodit ea. Secreta
Concede nos hec q̃s dñe
digne frequẽtare myſte
ria: q2 q̃tiẽs hui⁹ hoſtie cõme
moratio celebrat͛: opus nr̃e re
dẽptõis exercet͛. p. Coĩo. Qui
mãducat carnẽ meã et bibit ſan-
guinẽ meũ: i me manet et ego in
Tui Poſtcõ eo dicit dñs.
nob dñe coĩo ſacr̃i ꝛ pu-
rificatõeꝫ ꝯferat ꝛ tribuat vni
tatẽ. p. Dñica. x. p⁹ pẽ. Intro.
Dum clamareꝫ ad do
minum exaudiuit vo
cem meam ab his q
appropinquãt mihi:
et humiliauit eos q eſt ante ſecu
la: et manet in eternũ: iacta cogi
tatũ tuũ in dño: et ipſe te enutri-
et. Ps. Exaudi de⁹ orõnem meã:
ꝛ ne deſpexeris deprecatiõeꝫ me
am: intende mihi et exaudi me.
Deus Oratio. ℣. Gloria.
q oĩpotẽtiã tuã parcen
do maxime ꝛ miſerãdo mani
feſtas: ml'tiplica ſup nos miſe
ricordiam tuam: vt ad tua ꝓ
miſſa currẽtes: celeſtiũ bono
rum facias eſſe ꝯſortes. Per.

Epl'a ad corinthios.j.ca.xij.

FRẽs: Scitis qm̃ cũ gẽ
tes eſſetis ad ſimula/
chra muta prout ducebamini
euntes. Ideo notũ vob̃ facio:
ꝙ nemo in ſpũ dei loqués di/
cit anathema ieſu: ⁊ nemo po
teſt dicere dñs ieſus: niſi i ſpũ
ſctõ. Diuiſiões vo grarũ ſunt:
idẽ aũt ſpũs. Et diuiſiões mi/
niſtrationũ ſunt: idẽ aũt dñs.
Et diuiſiones opationũ ſunt:
idem vo deus: qui opaꝛ oia i
omnibꝰ. Unicuiqꝫ aũt datur
manifeſtatio ſpũs ad vtilitatẽ
Alij qdez per ſpm̃ daꝛ ſermo
ſapiẽtie. Alij aũt ſermo ſciẽtie
ſm eũdẽ ſpm̃. Alteri fides in
eodẽ ſpũ. Alij gr̃a ſanitatum
in vno ſpiritu. Alij operatio
virtutũ. Alij prophetia. Alij
diſcretio ſpirituũ. Alij genera
linguarũ. Alij interp̃tatio ſer
monũ. Hec autẽ omnia ope/
ratur vnus atqꝫ idem ſpiritꝰ:
diuidẽs ſingulis prout vult.
Grad. Cuſtodi me dñe vt pupil
lam oculi: ſub vmbra alarũ tua/
rũ ꝓtege me. ℣ De vultu tuo iu
diciũ meũ prodeat: oculi tui vi/
deant equitatem. A lleluia. ℣.
Te decet hymnus deus in ſyon
⁊ tibi reddeꝛ votũ in hieruſalez.

Scd̃m lucã.xviij. cap.

I N illo tẽpore: Dixit ie/
ſus ad quoſdã qui in ſe confi
debant tanqꝫ iuſti: ⁊ aſpnabã
tur ceteros parabolaz iſtam:
Duo homines aſcenderũt in
templũ vt orarent: vnus pha
riſeꝰ: ⁊ alter publicanꝰ. Pha
riſeus ſtans hec apud ſe ora/
bat. Deus gratias tibi ago: qꝛ
non ſum ſicut ceteri hominũ:
raptores: iniuſti: adulteri: ve/
lut etiã hic publicanus. Ieiu
no bis in ſabbato: decimas do
omnium que poſſideo. Et pu
blicanus a longe ſtans: nole/
bat nec oculos ad celũ leuare
ſed ꝑcutiebat pectus ſuum di
cens: Deus ꝓpitius eſto mihi
peccatori. Amen dico vobis:
deſcendit hic iuſtificatus i do
mum ſuam ab illo. Quia om
nis qui ſe exaltat humiliabiꝛ:
et qui ſe humiliat exaltabiꝛ.
Offer. Ad te domie leuaui ani/
mam meam deus meus in te cõ/
fido non erubeſcam: neqꝫ irride
ant me inimici mei: etenim vni/
uerſi qui te expectant nõ confun

T Ibi dñe Secreta dẽtur.
ſacrificia dicata reddan
tur: que ſic ad honorem nomi
nis tui deferenda tribuiſti: vt
eadẽ remedia fieri noſtra ꝓ/
ſtares. Per. Cõio. Acceptabis
ſacrificiũ iuſtitie oblatiões ⁊ ho/
locauſta ſup altare tuũ domine.

Q Ueſumus Poſtcõio.
dñe deꝰ noſter: vt quos

diuinis reparare nõ deſinis ſa
cramẽtis: tuis nõ deſtituas be
nignus auxilijs. Per. Dñica
xj. poſt pentheco. Introitus.

D Eus in loco ſctõ ſuo
deus qui inhabitare
facit vnanimes i do/
mo: ipſe dabit virtu/
tem ⁊ fortitudinẽ plebi ſue. Ps.
Exurgat deus ⁊ diſſipent inimi/
ci eius: ⁊ fugiãt qui oderũt eum
a facie eius. ℣. Gloria. Oratio.

O Mnipotẽs ſempiterne
deus: qui abũdãtia pie/
tatis tue: ⁊ merita ſupplicum
excedis ⁊ vota: effunde ſuper
nos miſericordiã tuam: vt di/
mittas que cõſcientia metuit:
⁊ adijcias qđ orõ nõ pſumit. P
Epĺa ad corinthios. j. ca. xv.

F Ratres: Notuz vobis
facio euangeliũ qđ pdi
caui vobis: qđ ⁊ accepiſtis: in
quo ⁊ ſtatis: p qđ ⁊ ſaluamini
Qua ratiõe pdicauerim vob
ſi tenetis: niſi fruſtra credidi/
ſtis. Tradidi eni vobis in pri/
mis qđ ⁊ accepi: qm̃ xp̃s mor/
tuus eſt p pctis nr̃is ſm̃ ſcri/
pturas: ⁊ q: ſepultus eſt: et q:
reſurrexit tertia die ſm̃ ſcptu
ras: ⁊ q: viſus ẽ cephe: ⁊ poſt
hec vndecim: Deinde viſuſ ẽ
plus q̃ȝ qngẽtis fratribꝰ ſimĺ:
ex qbꝰ multi manẽt vſq; ad/
huc: qdã aũt dormierũt. De/
inde viſus eſt iacobo: deinde
apĺis oĩbus. Nouiſſime autẽ
omniũ tanq̃ȝ abortiuo viſus ẽ
⁊ mihi. Ego eni ſum minimꝰ
apĺoꝝ: qui nõ ſum dignus vo
cari apĺs: qm̃ pſecutꝰ ſum ec/
cleſiã dei. Gratia aũt dei ſum
id qđ ſum: ⁊ gratia eiuſ in me
vacua nõ fuit. Grad. In deo
ſperauit cor meũ ⁊ adiutus ſum
et refloruit caro mea: ⁊ ex volun
tate mea cõfitebor illi. ℣. Ad te
dñe clamaui deus meꝰ ne ſileas
ne diſcedas a me. A lleluia. ℣.
Exultate deo adiutori nr̃o: iubi/
late deo iacob: ſumite pſalmum
iocundũ cũ cythara. Scdz mar

I N illo tẽpe: cum. vij. ca.
Exiens ieſus de finibus
tyri: venit per ſydonẽ ad ma/
re galilee inter medios fines
decapoleos. Et adducunt ei
ſurdũ ⁊ mutũ: et depcabãtur
eũ: vt imponat illi manũ. Et
apphendẽs eũ de turba ſeor/
ſum: miſit digitos ſuos in au/
riculas eius: ⁊ expuẽs tetigit
linguã eiꝰ. Et ſuſpiciẽs i celũ
ingemuit: ⁊ ait illi: Epheta:
qđ ẽ apire. Et ſtatim apte ſũt
aures eiꝰ: ⁊ ſolutũ eſt vinculũ
lingue eiꝰ: ⁊ loq̃bat recte. Et
precepit illis: ne cui dicerent.
Quãto aũt eis pcipiebat: tan/
to magis plus predicabãt: et
eo ampliꝰ admirabant dicen